

altsaa 3 Medlemmer, der faktisk udpeges af Regeringen. Nu kan man sige, at det altid har været Skik, at Regeringen faar en vis større Indflydelse for sit Parti end de andre Partier. Man vil særlig kunne henvisse til Militærkommissionen og Skolekommissionen. Da den daværende Regering forelagde Forslaget om Militærkommissionen, skulde baade Formanden og Næstformanden vælges af Regeringen. Men uagtet det saaledes kun var 2 Medlemmer og ikke 3, som her er foreslaaet, opponerede Venstre derimod og mente, at Regeringen derved fik en alt for stor Indflydelse. Det indskrænkedes derfor til, at Regeringen kun skulde vælge eet Medlem, medens Resten valgtes af Rigsdagen efter Forholdstalsvalgmaaden. Jeg behøver sikkert kun at minde om Venstres Stilling da, for at man skal blive paa det rene med, at der her ganske sikkert tiltrænges en Ændring. Hvad Skolekommissionen angaar, indeholdt ganske vist baade det forelagte og det gennemførte Forslag en større Ret for Regeringen til at udnævne Medlemmer. Men det var ikke saa underligt, thi det drejede sig netop om, at gennem Regeringens Udnævnelser skulde en meget omfattende Sagskundskab repræsenteres. Noget saadant er der ikke Tale om her. Den særlige Valglovskundskab kommer ind i Kommissionen gennem to Embedsmænd, der ogsaa udnævnes af Ministeren, men ikke faar Stemmeret.

Det forholder sig nu med dette Forslag saa ejendommeligt, at Regeringen, naar den faar 3 Medlemmer, vil kunne faa Flertal i Kommissionen for sit eget Parti i snævrere Forstand, medens noget saadant ikke vil finde Sted, hvis man nøjes med to Medlemmer, nemlig Formanden og Næstformanden. Men 3 giver akkurat Flertal. Det er altsaa sket i Tankeløshed. Hvis man havde tænkt sig om, vilde man ikke have foreslaaet denne Bestemmelse, idet man da vilde være klar over, at man ikke havde fulgt det Holbergske Raad, jeg før talte om. De 12 Medlemmer, der skal vælges af Rigsdagen i Henhold til Grundlovens § 49, vil blive fordelt saaledes, at Venstre faar 5, Socialdemokratiet 4, det konservative Folkeparti 2 og de Radikale 1. Det er den forholdsmæssige Repræsentation efter Partiernes nuværende Styrke paa Rigsdagen. Men naar nu Regeringen udnævner 3 Venstremænd til, saa faar Venstre 8 Repræsentanter, og overfor disse 8 staaer nøjagtig 4 plus 2 plus 1, altsaa 7. Det ser næsten ud, som om der har været en Tanke i denne Tankeløshed; men jeg haaber, at det under Sagens videre Gang skal

være let at faa denne Tanke eller Tankeløshed, hvad man nu vil kalde det, ud af Verden. Man kan sige, at denne Kommission blot er raadgivende, ikke besluttende; men det er dog ikke ganske ligegyldigt, i hvilken Form Forslag kommer fra en saadan Kommission, om de kommer med en saadan Autoritet, som en Flertalsindstilling fra en Kommission dog ofte er.

Jeg har nævnt, at jeg kunde ønske en Ændring paa dette Punkt, ligesom jeg kunde ønske Kommissoriet udvidet til ogsaa at omfatte en eventuel Grundlovsrevision. Regeringen har aabenbart selv haft paa Fornemmelsen, at Nedsættelsen af en Kommission kun til Revision af den nugældende politiske Valglov ikke var saa absolut paa krævet — man kunde ogsaa have opnaaet det samme gennem Overvejelser i Administrationen, gennem et Lovforslag og gennem Udvalgsbehandling her i Rigsdagen —, og at det derfor var ligesom lidt magert, ligesom lidt post festum nu at komme med Forslag om en Valglovskommission; man trængte ligesom til lidt videre Rammer. Jeg har nu anvist en Vej til at udvide Rammerne, og jeg mener, at det baade sagligt og politisk er i høj Grad forsvarligt og rigtigt. Regeringen har selv ligesom haft en Fornemmelse af, at der trængtes til nogen Udvidelse af Rammerne, og har derfor taget den kommunale Valglov med. Det kan vi fra vor Side ikke have noget imod. Dog mener vi, at de tilforordnede, der skal med til Drøftelsen af dette særlige Anliggende, udpeges lidt ensidigt. Der skal vælges 6 tilforordnede Medlemmer, det ene efter Indstilling af Københavns Kommunalbestyrelse, det andet af Købstadforeningen, det tredje af Sogneraadforeningerne, det fjerde af Amtsraadsforeningen, det femte af de købstadmæssigt bebyggede Landkommuners Organisation, og det sjette skal være et Kommunalbestyrelsesmedlem fra de sønderjydske Landsdele. Det vilde efter vor Mening blive en lidt for ensidig Repræsentation, og vi kunde derfor ønske at foreslaa, at der skete en Udvidelse, i hvert Fald paa et af disse Punkter, nemlig at Købstadforeningen fik to Repræsentanter. Vi tror ikke, at Forholdet mellem Land og By vilde skades derigennem, idet Landet jo repræsenteres baade gennem Amtsraadene og gennem Sogneraadene, og det vilde gøre Sammensætningen lidt mere alsidig.

Men dernæst undrer det os, at Kommissionen sammen med disse tilforordnede kun skal beskæftige sig med „den Fremgangsmaade ved Foretagelsen af kommunale Valg, der er foreskrevet i Lov Nr. 79